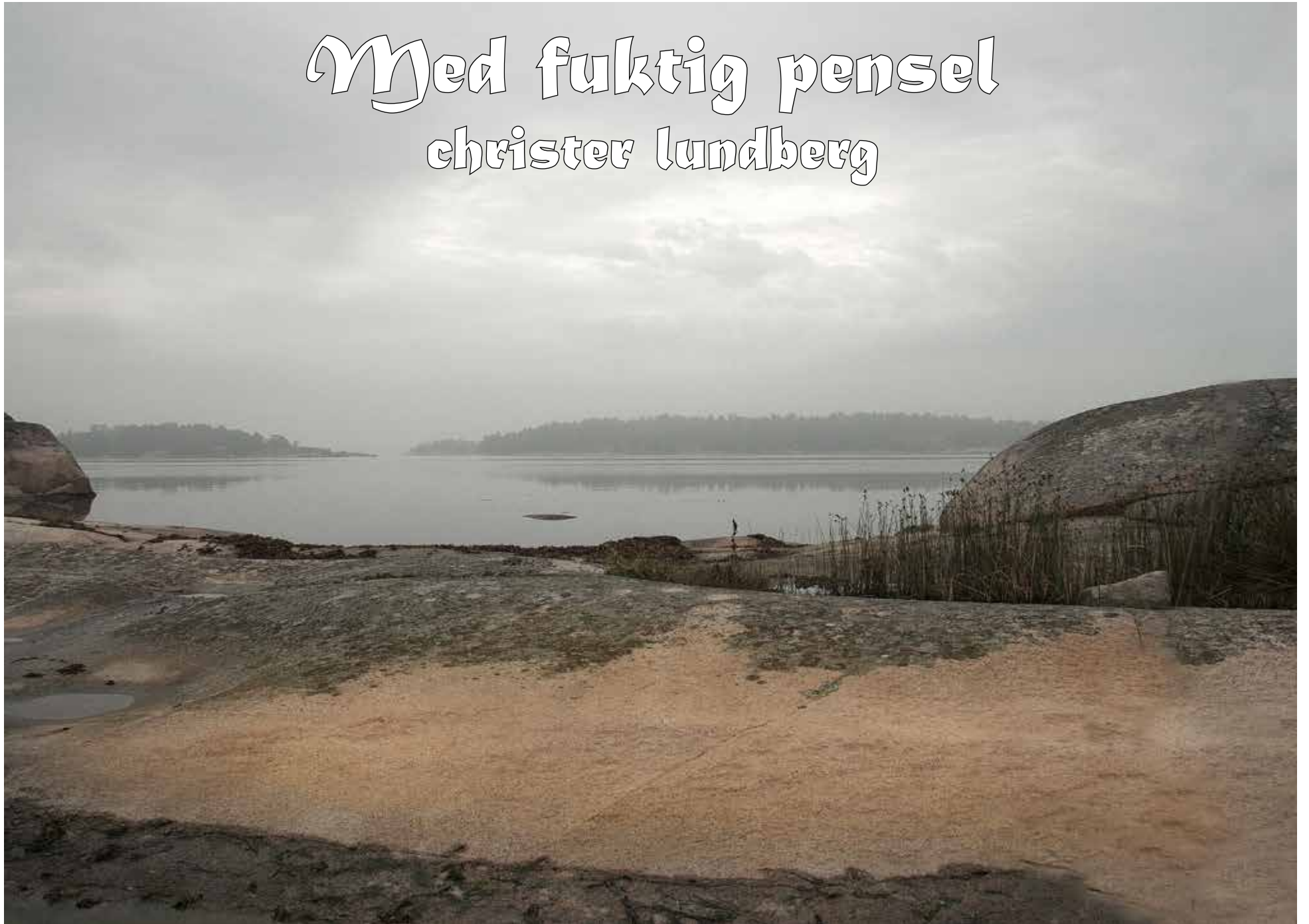

Med fuktig pensel
christer lundberg

Jag brukar inte vara så noga med verkligheten, därför går det bra att måla ett fjäll en mulen sommardag i hemmet.

Fick plötsligt lust att måla lite, det var ovanligt, men kul. Kände en härlig frid där på verandan.

När jag sitter inför fjället och bara måste måla, blir jag så bunden av utseendet. Hemma i fjällstugan eller senare som nu en sommardag stannar bara de allmänna intrycken kvar.

Efter ett par dagars semester på sjön stannar motljuset kvar. Detaljerna blir ointressanta. Mot eftermiddagens solstånd lyser skogen upp och havet blir kallare. Himlen förebedar mera vind och tecknar en annalkande höst.

Pill Haggie

F 16

Vissa möten är väcka och tillstånd

Över det gulnande sensommargräset kommer vildvittror flygande och berättar om mörkare tider, där solen sakta kommer att försvinna mot hösten. Kanske är det bara några hägrar som sträcker runt i födsök, vilket känns så mycket bättre.

Augusti är sval och klar, som en höstdag. Mot kvällen står sjöbrisen fortfarande kvar och bryter mot min strand. Det kalla blå havet och den sjunkande röda solen har målats av många. Ändå ger den ett så starkt intryck varje gång.

Det är inte solvarma klippor, det är mulet och dimmigt väder utan vind. Absolut stillhet utan några ljud. Jag sitter på den svala klippan och ser molnen möta solens nedåtgående bana. Skärgårdsidyllen får ett annat ansikte med tystnad och frid.

Vid Svalgelan

Q16

02-14

I mitt vackra land och i mitt lugna hem kan jag sitta och drömma om sommaren som var, utan ångslan och oro, bara färg, vatten, papper och sommarvärme.

Augusti 2016 / christer